

Heinrich Heine,
Wasserfahrt

Ich stand gelehnet an den Mast,
Und zählte jede Welle.
Ade! mein schönes Vaterland!
Mein Schiff, das segelt schnelle.

Ich kam schön Liebchens Haus vorbei,
Die Fensterscheiben blinken;
Ich guck mir fast die Augen aus,
Doch will mir niemand winken.

Ihr Tränen, bleibt mir aus dem Aug,
Daß ich nicht dunkel sehe.
Mein krankes Herze, brich mir nicht
Vor allzu großem Wehe.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17).*

Arg-208-415 (2004-03-13 22:48:43)

Das Gedicht befindet sich in Heinrich Heines Werk „Buch der Lieder“, im Abschnitt „Junge Leiden – Romanzen“, Nr. XIV.

Heinrich Heine,
Malseka veturo

tradukita de Manfredo Ratislavo

Nombradis ĉiujn ondojn mi,
ĉe l' mast' min apogante.
Adiaŭ, kara vi patruj',
Veturas mi mallante.

Mi pretervenis ĉe la dom'
De mia karulino;
Sed rigardadas vane mi,
Ne mane svingas ino.

Vi larmoj, ho, retenu vin,
Ke mi ne eĉ blindiĝu,
Ke ne pro la tro granda ve'
La kor' en mi rompiĝu.

*Traduko de la Germana poemo “Wasserfahrt” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04) en 2004-03-13.*

MR-114-1 / Arg-208-416 (2004-03-13 22:52:00)

La poemo troviĝas en la poemkolekto „Libro de la kantoj“, sekcio „Junaĝaj suferoj – romancoj“, n-ro XIV.